

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۷/۰۴

محمد انور آخر

د جمهوریت د سقوط عوامل د جنگسالارانو ونډه (شپاړسمه برخه)

(د کابل د بالاحصار او ارگ انځورونه)

تر ټولو ستر وړانوونکی، په سیاسي جامه کې، جنگسالار ډاکټر عبدالله، عبدالله (۹)

دوه پاچاهان، د کابل په بالاحصار او ارگ کې، تاریخي شالید

لکه چې وايي: **(په ډېرو قصابانو کې غوا مردارېږي)** او دا هم ثابتې شوي ده چې د ژوند په هر ډول شریکو چارو کې چې شریک خانین او غدار شي پایله یې ناکامي او تباهي ده چې ښه بېلگه یې د اشرف غني او عبدالله د گډو حکومتونه او د عبدالله، جمهوریت وړانوونکي دريځ و.

هغه مهال چې عبدالله د اشرف غني پر وړاندې موازي حکومت اعلان کړ، عبدالله په غونډه کې دا هم وویل چې د اجرائیه ریاست د لورې مراسم به په یوه بله غونډه کې ترسره شي. د عبدالله دا ډول احمقانه کړنې چې له یو خوا موازي حکومت جوړوي او له بلې خوا اشرف غني په حکومت کې اجرائیه ریاست غواړي خلک حیران کړي وو. خو دوه ورځې وروسته اشرف غني د یو ځانگړي فرمان له مخې د اجرائیه ریاست تشکیل لغوه کړ او امنیتي ځواکونو ته یې امر وکړ چې د اجرائیه ریاست ودانۍ ته د کار په موخه ولاړ نه شي.

د اجرائیه ریاست ویاند یې په غبرگون کې وویل چې اجرائیه ریاست په خپل ځای پاتې دي. د ولسمشر غني د فرمان پر بنسټ، په ننگرهار کې د والي ویاند عطاالله خوگیاني د اجرائیه رئیس انځور له دیواله ښکته کړ چې پر وړاندې یې د عبدالله کسانو د پنجشېر له دروازي د ولسمشر غني انځور راښکته کړ.

د ولسمشر غني او عبدالله په دواړو دورو واکمنیو کې د دوی تر منځ ډول، ډول ناندري روانې وې، که له یوې خوا ولسمشر غني خپل واک په خپل لاس، سم نیم د عبدالله په څېر یو نااهله کس ته ورکړی و، له بلې خوا د هېواد د هر ډول ناخوالو مسؤلیت اشرف غني ته متوجه و. عبدالله چې د حکومت نیمایي واک تر لاسه کړی و، د هېواد پر وړاندې

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

بي مسئوليت نه احساساوه، د خلکو د هوساينې په موخه يې هېڅ ډول کار ترسره نه کړ، يوازې د خپل باندې د شخصي گټو لپاره يې هغه څه ترسره کول چې د هېواد په زيان تماميدل، عبدالله د ولسمشر پر وړاندې بې شمېره مزاحمتونه جوړ کړي وو، تر دې چې په غونډو کې د ولسمشر د مرستيال د ناستې څوکۍ غوښتنه يې هم کوله. په دې اړه د ولسمشرۍ مانې د عامه او ستراتيژيکو اړيکو پخوانی رييس، وحيد عمر ليکي: «په دې تل جنجال و چې له جمهور رئيس وروسته د هېواد دويم نفر څوک دی. په همدې خاطر په ډېرې ناستو کې ډاکټر عبدالله گډون کوي، امرالله صالح په کې غير حاضر وي.»

عبدالله د اشرف غني په بنو او اړينو چارو کې لکه د (مچ) خان غورځاوه او کله چې اشرف غني بهرنيو هېوادونو ته سفرونه درلودل نو عبدالله به د (سپي مچ) په شان په اشرف غني پورې نښتې و، د بهرنيو هېوادونو په غونډو کې اشرف غني ويناوې کولې خو عبدالله به د تش بوتل په څېر ناست و او يا به يې د عادت له مخې څه نور مصرفيتونه درلودل، لکه چې وايي: **(تورې دې لالا وهي، مری دې عبدالله وهي.)** د اشرف غني او عبدالله په حکومتونو کې د حکومتي لورپورو چارواکو، په ځانگړي توگه د وزيرانو د ټاکنو پر سر سختې ناندرې روانې وې، عبدالله غوښتل په حکومت کې خپل غله ځای پرځای کړي خو اشرف غني يې مخ نيوی کاوه. ولسمشر غني د عبدالله لخوا کابينې ته پنځه نوماند وزيران، له دې امله ونه منل چې سياسي وزن، وړتيا او د خلکو استازيتوب نه شي کولی. (غبرگولی ۱۳۹۹ ل.)

د عبدالله له ناهلو وزيرانو څخه (چې د جمهوريت په پرځولو کې يې لويه ونډه درلودله) يو هم د جنرال بسم الله محمدي (پشکل) ټاکل وو، د کورنيو چارو وزارت چې په وېش کې عبدالله ته رسيدلی و، عبدالله غوښتل جنرال بسم الله محمدي د کورنيو چارو د وزير په توگه وټاکي خو د ولسمشر لومړي مرستيال امرالله صالح، بسم الله محمدي د هغه د بې کفايتۍ له امله ونه مانه او پر وړاندې يې سخت مخالفت وکړ. «ټاکل شوي وه چې له کورنيو چارو وزارت څخه د جنرال مسعود انداربي تر تلو وروسته، جنرال بسم الله خان د ډاکټر عبدالله په ونډه کې وزير شي. په کورنيو چارو وزارت کې د بسم الله خان مقرري تقريباً دوه اونۍ د لومړي مرستيال [امرالله صالح] د مخالفت له امله ځنډېدلې وه، تر دې چې بالاخره د دفاع وزير شو... دفاع وزارت ته د بسم الله خان په راتگ، پر امنيتي دستگاه د انحصار سيالي په درېيو ځايونو کې روانه وه؛ د لومړي مرستيال دفتر، د امنيت شورا دفتر او د دفاع وزارت. د دغو سياليو د کابو کولو لپاره له درېيو اونيو راهيسې امنيتي ناستې د سلامخاني مانې په الحاقه کې پخپله د ولسمشر په مشرۍ کېږي او ټول په کې گډون کوي.» **(د جمهوريت ۷۲ وروستي ساعتونه؛ ارگ کې د درېيو وروستيو ورځو پېښو روايت. د وحيد عمر له ليکنې څخه)**

د جنرال بسم الله محمدي د ټاکلو پر سر ناندرېو نږدې يو کال وخت ونيو چې په پای کې د ولسمشر غني له خوا د دفاع وزير په توگه وټاکل شو. د يادولو ده چې د جنرال بسم الله محمدي د ټاکلو په اړه د امريکا (يهود توکمه) ولسمشر جوبايدن له اشرف غني سره په ټليفوني خبرو کې د جولای په ۲۳مه نېټه هم يادونه کړې وه. (darivoa.co) که رښتيا ووايو ولسمشر اشرف غني لکه څه ډول چې لازمه وه د مسلکي او وړ کدرونو په پېژندنه او غوراوي باندې نه پوهېده خو بيا هم تر خپله وسه يې د عبدالله په څېر مالوم الحاله فاسد جنگسالاران او ناهله کسان نه ټاکل. په افغانستان کې د دا ډول دوو متضادو واکمنانو تر منځ د مخالفتونو لړۍ دوام درلود چې له امله د هېواد امنيتي وضع ورځ تر بلې مخ په وېجاړۍ روانه وه چې په پای کې د جمهوريت بېرې چې اشرف غني او عبدالله په کې ناست وو، ډوبه شوه او دواړه په کې غرق شول.

وايي چې **«دوه تورې په يوه تېکه او دوه واکمنان په يوه بڼار کې نه ځايېږي»** دا په هندوستان کې د پښتون سوري پاچا شېر شاه د خولې خبرې دي چې خپل ورور سلیمان ته يې په واک کې د نه شريکولو په اړه کړي وې او له دې وړاندې په هندوستان کې يو بل پښتون پاچا سلطان ابراهيم هم د خپل ورور جلال خان چې په واک کې يې شريک کړی و او بيا پېښمان و، ويلي وو چې دوه تورې په يوه تېکه کې نه ځايېږي او په اړه يې دا شعر هم ويلي دی:

دو جان هر گز به یک پيکر نه گنجد

دو فرمانده به یک کشور نه گنجد^(۱)

¹ - عبدالله: داؤدي تاريخ. ژباړن: محقق ډاکټر عبداللطيف ياد طالبی. ۱۴۴-۱۸۲مخونه.

هغه مهال چې مور د اشرف غني او عبدالله دوه سري حکومت کړنې په خواشینۍ سره څارلې نو په تړاو مو یوه پرتلیزه لیکنه ولیکله چې سرلیک یې و: **دوه پاچاهان، د کابل په بالاحصار او ارگ کې (تاریخي شالید) چې د نوموړي لیکنې ځینې برخې راځلو:**

په ۱۸۱۸ز، کال کې، هغه مهال چې د تیمورشاه زوی شاه محمود، خپل لوی وزیر فتح خان، وروند او بیا یې په کراو او بی رحمۍ سره وواژه، نو د وزیر فتح خان (۲۱) وروڼه چې یو شمېر یې د لوی افغانستان په ځینو ولایتونو کې والیان وو، د خپل ورور د مرگ د غچ اخیستلو په موخه، د کابل پر لور وخوځیدل چې له دوی څخه یو هم سردار محمدعظیم خان چې د کشمیر والي و، کابل ته یې خپل ورور سردار دوست محمدخان ولیږه، دوست محمدخان چې پېښور ته راوړسید، په پېښور کې یې د تیمورشاه یو زوی، شهزاده ایوب چې یو کمزوری شهزاده و، د افغانستان د پاچا په توګه ونوماوه. دوست محمد خان چې کله کابل ته ورسید، د شاه محمود له لمسي، جهانگیر څخه چې د کابل حاکم و، د هغه له مرستیال، عظامحمدخان سره په یو پټ جوړجاړي کې کابل ونيو. سردار دوست محمدخان په کابل کې د تیمورشاه یو بل زوی، شهزاده سلطان علي چې هغه هم د شهزاده ایوب په شان کمزوری او نوم ورکې شهزاده و، د دوهم پاچا په توګه اعلان او ځان یې د هغه لوی وزیر کړ. **(میر غلام محمد غبار: افغانستان در مسیر تاریخ ۵۱۰، مخ)**

لږه موده وروسته، سردار محمدعظیم خان له کشمیره پېښور ته راغی او بیا له [ایوب شاه سره یو ځای] کابل ته راوړسید، نوموړي، د کابل په بالاحصار کې د ځان لخوا ایوب شاه، د پاچا په توګه ونوماوه. **(احمدعلي کهزاد: افغان میرني او تاریخي پېښې، ۵۹، مخ)**

دغه دوه سدوزي پاچاهان چې دواړه وروڼه وو، د دوو محمدزیو وروڼو لاس پوڅي او د کابل په بالاحصار کې په دوو ودانیو کې څنګ په څنګ اوسیدل، دواړه وروڼه تش په نوم پاچاهان وو، څه واک او اختیار یې نه درلود، ریښتیني واک او لښکر له دوست محمدخان او محمدعظیم خان سره و، دغه دوه پاچاهان یوازې یو بل ته د دسیسو په جوړولو لګیا وو، دوست محمدخان چې د سلطان علیشاه لوی وزیر و، د شاه محمود او د هغه له زوی کامران سره په غزني کې په جګړو لګیا و، د کابل په بالاحصار کې د دغو دوو تنو سدوزیو پاچاهانو او دوو تنو محمدزیو سردارانو تر منځ د واک پر سر ډول، ډول پټي او ښکاره ناندري او توطیې روانې وې، تر څو له دې لارې وکړای شي یو تن له منځه وباسي چې له امله یې د هېواد اداره او خاورې ساتنه ورڅخه پاتې وه چې د اشرف غني او عبدالله په څېر، د دوه سري حکومت له امله د لوی افغانستان ختیځي سیمې سپکانو لاندې کړي.

یو کال وروسته په (۱۸۱۹ز) کې سلطان علیشاه د محمدعظیم خان لخوا د پاچاهۍ څخه لیرې کړای شو او دوست محمدخان یې هم له وزارت وشاره، سردار محمدعظیم خان له ایوب شاه سره ژمنه کړې وه چې که خپل رقیب پاچا، له منځه یوسي نو دی به هم خپل ورور، دوست محمدخان ووژني، په دې بنسټ د سلطان علي شاه د وژلو لپاره د ایوب شاه زوی اسماعیل، د شپې په وروستۍ برخه کې د سلطان علیشاه د خوب کوټې ته ولاړ او خپل کاکا او د پلار رقیب پاچا یې وواژه... خو سردار عظیم خان، د ایوب شاه د ټینګار سره، سره خپل ورور دوست محمدخان مړ نه کړ. **(هماغه کتاب، ۴۰۶ مخ)**

په پای کې ایوب شاه د محمدزیو سردارانو، پردل خان او مهردل خان لخوا د کابل په بالاحصار کې اسیر او زوی یې اسماعیل ووژل شو... له ایوب شاه څخه یې د پاچاهۍ کالي وایستل او زاره کالي یې ور واغوستل، د کابل په کوڅو کې یې وگرځاوه او د خلکو پر وړاندې یې مسخره کړ، وروسته د رشوت په بدل کې، له بنده خوشی شو او د سپکانو پنجابي حکومت ته ورتسليم شو. **(هماغه کتاب، ۴۱۲ مخ)**

د کابل په بالاحصار کې د سدوزیو غبرګو پاچاهانو له منځه تللو وروسته، لوی افغانستان د محمدزیو وروڼو په منځ کې ووېشل شو... کله چې د افغانستان بهرنیو دښمنانو (سپکانو او انگریزانو) په افغانستان کې دا ډول ناوړه حالت ولید، نو د پنجاب حکومت، د سپکانو مشر رنجیت سنگ چې د انگریزانو لخوا یې ملاتړ کیده، ورو، ورو یې د اټک، پېښور او کشمیر سیمې، د ملتان په شان له افغانستان څخه جدا کړې او په پنجاب پورې یې وتړلې. **(افغانستان در مسیر تاریخ ۵۱۰، مخ)**

محمدزیو سردارانو د خپل منځي مخالفتونو له کبله، ونه شول کولی، تر شلو کلونو پورې په هیواد کې یو واحد او ځواکمن حکومت جوړ کړی چې له کبله یې تر نن ورځې پورې د افغانستان ملت کړیږي. پورته تاریخي واقعیت چې نږدې دوه سوه کاله پخوا تېر شوی دی، د نني ملي وحدت (!) حکومت له مشرانو، بناغلي اشرف غني او عبدالله، عبدالله، سره، په لنډه توګه پرتله کوو. (۱۸۱۸ز = ۱۱۹۷ل، ل)

د پاڼو شمېره: له 3 تر 4

– په کال (۱۸۱۸ ز) کې سردار دوست محمدخان او سردار محمدعظیم خان د کابل په بالاحصار کې دوه تنه سدوزي شهزاده گان، د پاچاهانو په توگه وټاکل خو پوره (۱۹۶) کاله وروسته د امریکا د بهرنیو چارو وزیر، جان کیري د کابل په ارگ کې دوه تنه هر یو اشرف غني او عبدالله د واکمنانو (پاچاهانو) په توگه وټاکل.

– د کابل په بالاحصار کې، دواړه سدوزي پاچاهان، په دوه جدا، جدا ودانیو کې اوسیدل، د یو بل پر وړاندې یې دسیسې جوړولې او د یو بل د کار مخه یې نیوله.

د کابل په ارگ کې اشرف غني او عبدالله په دوه جدا، جدا ودانیو (گلخانې او سپیدار) مانیو کې اوسیدلي او د یو بل د کار مخه نیسې، په ځانگړي توگه عبدالله د اشرف غني د کړنو پر وړاندې لوی خنډ دی.

– له سپکانو سره د انگریزانو لخوا مرستې کیدلې او د افغانستان پر ضد یې استعمالول، د انگریزانو په دستور یې د ایوب شاه او سلطان علي شاه، له خپل منځي اختلافاتو گټه پورته کړه، د لوی افغانستان خاوره یې ورو په ورو لاندې کړه... خون ورځ، وروسته له دوه پېړیو د طالبانو تحریک د ...

– سپکانو د سدوزیو پاچاهانو د بې اتفاقیو په نتیجه کې د افغانستان خاوره لاندې کړه خو طالبان د اشرف غني او عبدالله له اختلافاتو گټه پورته کوي، ورځ تر بلې مخ پر وړاندې درومي، ولسوالۍ نیسي، د ولایتونو مرکزونه تر فشار لاندې راولي او په یوه برید کې په سلگونو پوځیان له منځه وړي.

که حالت په دې ډول روان وي چې د ارگ پاچاهان (!) د چارواکو په مقرریو باندې نه سره جوړیږي او طالبانو ته ... [بهرنیان] مرستې ورکوي، **په پای کې به د ارگ دواړه پاچاهان! د سدوزو پاچاهانو په شان، په شرمو وشرمیږي او له منځه به ولاړ شي** ... (۱۳۹۶/۲/۳، ل، ل)

مو لیدل چې د اشرف غني او عبدالله د ملي نفاق حکومت چې د امریکایانو په لاس جوړ شوی ؤ، د ماشومانو د شگو کوټو په څېر وران شو، عبدالله او اشرف غني د سدوزیو پاچاهانو په څېر چې د بل په متو راغلي وو له منځه ولاړل او تاریخي بدنمې او ناکامې ورتړغاره شوه.

نېټه: ۱۳۹۶/۲/۴ ل. ل

نور بیا

د پاڼو شمېره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: د لیکني د لیکنيزې بڼې پاروالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ